

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— kr.
Félévre 5.— „
Negyedévre 2.50 „
Egy hóra 1.— „
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

Kiadóhivatal:

Főpíacz, a város-
házzal szemben.

Hirdetések:

Egy hasábos postt
soronként 5 kr-ával
számítatnak.

Mi a furcsa a politikában?

Debreczen, április 26.

(D.) Kinek lenne esze a földön, ha még az embernek se? Ki tudná az ő saját javát fölfogni és elbírálni, ha még az ember se? Mindazonáltal, hányszor vesszük észre a mi nagy bölcsességünkön, hogy tévedtünk; hányszor ismerjük be vén korunkban, hogy sokat nem úgy kellett volna tennünk amint tettünk és hány ember kiált föl nagy bölcsen az ő gyarló életének vége felé: Hejh! Ha még egyszer születhetnék, majd tudnám, hogy mit kelljen tennem! És ha mind ezek után, a mi legbölesebb ellenzékünkötől azt merjük kérdezni: Még egyszer született-e hát, hogy olyan nagyon tudja, mit kelle cselekednünk, aligha meri felelni az igent! Egyébként vissza kérdezheti ő is. Ő is megkérdezheti a szabadelvű párttól, hogy: Talán másodszer vagy már a világon, amiért, hogy nem akarsz bevenni az egyedül üdvözítő szélsőbali hitnek jó tanácsát?

Azon a ponton állunk, hogy körülbelől bevesszük! Azon a ponton állunk, hogy a birodalom tulsó felével körülbelől összevevőszünk, ez levén a legokosabb amit kedves szélsőbali testvéreink tanácsolni szoktak. Az összeveszés igen is! Szerintünk ez a politikai bölcsességnek az ő ne továbbja:

meglássuk, ha úgy lesz, hogy hány zsákkal telik?

Semmi tagadás benne, elvagyunk csodálkozva! A magyar hazai jólétének szemmel tartása ejt bámulatba bennünket: hogy lehessen Magyarországnak osztrákul akarni jót? Hogy lehessen az osztrák ellenzéknek és a magyar ellenzéknek az összeveszésre irányuló közakarátát jó ómennek tekintenünk? Hogy és mi féle krétával számítanak ezek a tisztelt urak? Még a lélekzet is eláll bennünk, ha azt látjuk, hogy a mi ellenzékünk Ausztriának, az osztrák ellenzék Magyarországnak véli a vermet a legnagyobb bölcseséggel áshatni: hogy melyik esik bele vajjon?

„Atyám, ha lehet, muljék el tőlünk e keserű pohár!“ Fohászunk föl Krisztus urunkkal, de ha nem lehet: ám légyen meg a te akaratod!

Önálló vám! Önálló bank! Harsog a jelszó ellenzéki oldalon, mint a Hugó Viktor tenger munkásaiban a szirt fokra tűzött ama harang szava, mely azt jelentette, hogy a hajó vészes hely felé közeledik. Nem vészes csendes, normalis időben, de vészes viharban hanyatva vettette, mert nem úgy kormányoz az ember amint akar! Magyarország helyzetét nem mi tartjuk vészesnek és siralmasnak, hányt-vetettnek és viharos-

nak, hanem az ellenzék, még is mi félünk ama szirttől és nem ő! Még is mi vagyunk, kik nem látjuk még eléggé normalisnak és eléggé megállapodottnak az időt, hogy célunk elérése tekintetéből e közt a Sezylla és Charibdis közötti átevezést tanácsosnak merjük vélni. Mi sokkal erősebbnek állítjuk államunk hajóját mint az ellenzék; sokkal nagyobb bizalommal tekintünk a jövőbe, mint az ellenzék, ezt a nagy vállalkozást azonban ma még korainak, tulmerésznek tartjuk.

A mi véleményünk, hogy ennek a vállalatnak keresztülvételére eléggé konszolidálódva még nem vagyunk! Mi nem azt vitatjuk, hogy az önálló bank és önálló vám, annak idejében Magyarországra nézve nem lenne üdvös, hanem azt, hogy ma még, amennyire lehet, minden rázkódást kerülnünk kell: ez pedig rázkódás nélkül menni nem fog. És a mi véleményünk ma is az: (de hiszen ezen már tul vagyunk) hogy inkább bele mentünk volna néhány millió kvóta emelésbe, mint az összeveszésbe!

Bármint üssön is ki ez a dolog, az ellenzék a kezét fogja mosni, mint szokás szerint s a nehézségekkel való küzdelem a kormányé lesz. Meg bír velük küzdeni? Nem fogja érni elismerés! Ámde, ha bekövetkezik a rázkódás? Az

TÁRCZA.

A mikor a princzi kártyázik.

(Csevegés.)

Irta: Jablonczay Kálmán.

Mint nagyon jól tetszik tudni a nyájas olvasónak, nekem mindig özön bajom van a fiskálisokkal, már kereszteléseim alkalmával — azóta bizonyosan megboldogult tisztelendő ur — mikor a szentelt vizet a nyakam közzé öntötte jelenben hordott nevem elrebegése mellett minden valószínűség szerint, örökös alperesnek is megkeresztelt.

Igaz is annyit senki sem tárgyal — veszekedik — disputál magán ügyekben a törvény embereivel mint én.

Az is igaz, hogy nemcsak saját dolgaimat védem a ragadozó elemektől, hanem egy másikat is, kinek éppen olyan tulajdonsága van mint nekem: fizetni egyáltalán nem szeret.

Nem is csuda az kérem ezek a fiskálisok egy 50 frtos perből, rövid idő alatt 250-et esinálnak. De hogy?? A jó Isten tudna azon elmenni!! a peren kívüli kiadások rendesen annyira mennek, mint a megállapított költségek.

Ha a szegény szorongatott alperes haladékot kér, megadják neki, ha az ak-

ták nélküli felszámolást elfogadja és aláírásával szentesíti.

Ne írja csak alá? Azonnal rémségesen fenyegeti dobbal, sippal, nádi hegedűvel. Helybeli lapokban közé tesz az árverési hirdetményt a kalabreász asztalnál pedig a quint contra alatt elbeszéli a partnereinek, hogy ez az X nem sokára esődbe kerül.

Különbén nem is erről akarok én a nyájas olvasónak mesélni, hiszen ősméri ezt a dolgot minden olyan szerencsétlen ember akinek a neve egyszer a sommás kereset lapján mint alperes előfordult.

Ennél sokkal vigabb mulatságosabb epizódot szeretnék — ha tudnék — elbeszélni.

*

A napokban egy közbeesülésnek — ez is ritka dolog nálunk — örvendő fiskálisnál volt dolgom.

A nevét is meg mondom, remélve, hogy nem haragszik meg érte dr. Fránya Péternek hívják egy nagy emeletes házban lakik.

A kapu alatt ott fityeg a firmája, egy csinos vastáblára írva, de talán ha nem is volna is kiakasztva, mégis meglélnék őt az ügyes bajos emberek, mert mint már említém, közbeesülésben áll.

Kopogtatok, egy valószínűs quartett összhangban hallék belőlről szabad!!

Teljes udvarias, de egész otthoniasággal, mert kérem én minden fiskálisnál otthon érzem magam, ezt az érzelmet már nagyon sokszor megfizettem, beléptem az irodába.

A keskeny hosszukás szobáskában majdnem egymás hátán ül négy fiatal ember, szájukban a Szentkirályi trafikjának a legolesőbb portékájából egy-egy darabbal.

Megösmerve szerény személyemet — most már mint született alperest — leereszkedő mosolylyal egy ócska fotelre mutatva, ülésel kínált meg.

Elfogadtam letelepedtem a recesgő rossz székre, de mindjárt eszembe jutott, hogy ez a deliquensek széke jó lesz benne nem nagyon kényelmesen elhelyezkedni.

Tehát miútha gombostűpárna lett volna ülőhelyemen, inkább kuczorogtam, jobban mondva, guggoltam a rossz hírű szék fölött.

Tekintetemmel ismét átfutottam a fiskális palántok képes részét.

Ősmérem mindnyájukat, az ajtó mellett, majdnem a falhoz ragadva ül Müller Károly első éves jogász.

Ez arról híres, hogy sohasem volt még ügyvédi irodában egy hónapnál tovább, rendesen összekap a főnökkel, a temérdek privát levelezés miatt; mert, mint a többi mondja, naponta 8--10 le-

ellenzéknek lesz legnagyobb szája, hogy a kormányt okozza minde-
nért. *Ez a furcsa a politikában.*

Országgyűlés.

Budapest, április 25.

... Az ülés „napirend előttel” kezdődött. A napirend előtt a Rossival István mandátumára vonatkozó bizottsági jelentés volt, amelyet Baresay Kálmán terjesztett be és melynek alapján végleg igazolták Rossivalt.

A kongrua részletes tárgyalásának Molnár apát volt az első szónoka. Dícséretes rövidséggel beszélt, a mi annál elismerésre méltóbb, — mert mondani semmit se mondott.

Wlassics Gyula kultuszminiszter alapos magyarázattal szolgált Molnár apát urnak a korona főfelügyeleti jogáról, a melyet illetőleg a pápai prelátnak fejtegetései némi tudásbeli hiányosságokról tanuskodtak. Megfelelt a miniszter Páder tisztelendő urnak is, mire a Ház minden módosítás nélkül, eredeti szövegében fogadta el az első szakaszt.

Sághy Gyula után Barta Ödön viaskodott az ő földijével, Buzáth Ferenczel: aki szombaton olyasmit állított, hogy Beregmegyében negyvenöt lelkész vallotta magát „első felhevülésében néppártinak; de a javaslat hatása alatt liberálissá lett — önérdékből.

Ezután olyan mélyen belemerült az autonómia jogi természetének magyarázatába, hogy Láng Lajos elnök kénytelen volt rászólani.

— Figyelmeztetem a szónok urat, sziveskedjék a tárgynál maradni és ne esináljon a részletelnél általános vitát.

— Kértem a Házat — kiáltja Barta — hogy engedje meg nekem a részletesebb fejtegetést.

— Erre nézve feltehetem a kérdést! — mondja az elnök.

— Tiltakozom a zsarnokság ellen! — hörgi Olay Lajos — és zárt ülést kérek.

— Minek az? kérdik mindenfelől.

— Csak! daczoskodik Olay és fűrgén futkos az aláíró ivvel.

Polónyi Géza is eldörögte a maga mondandóját, a mikor felállt Sághy Gyula.

— Dörögjete, — biztatják egymást a szélsőbalok — mert ez még bennünket is elaltat.

Dörögtek is, de hiába. A vihar már elülöben volt. A zártulást maguk a balmentiek „lefújták”, a jobboldal és az elnök pedig megengedték Barta Ödönnek, hogy folytassa viszontagságos szónoklatát.

Csekély háromnegyed óráig tartott a rövidke felszólalás, a mely után Várossy Gyula beszélt általános, nagy figyelmetlenség között még egy félóracsakát.

— Félreérett szavaimat kivanom helyreigazítani! — kel föl utána Mócsy.

— Oh, nincs mit! — zúgták jobbról.

Mócsy azonban megis „helyreigazított”.

— Megvan? — kérdezte az elnök?

— Meg. Mondta Mócsy, a ki után meg Buzáth Ferencznek volt helyreigazítani valója a Barta Ödön állításaival szemben. Kijelentette, hogy Beregmegyében ő alakította meg a néppártot.

— Válgék egészségére! kiáltják felé gunyosan.

— Meg is látszik azon a párton! — hangzik egy éles hang.

— Milyen recipére csinálta? — kérdi egy harmadik hang.

— En nem vagyok antiszemita — üt a mellére Buzáth — de szervezetet követelek a zsidóknak!

— Olyan nagy szüksége van rá — önnök? — kérdezték tőle.

Miután Buzáth Ferencz helyreigazította Barta Ödönt, természetesen Barta Ödön is szükségét érezte annak, hogy viszont helyreigazítsa Buzáth Ferenczet. Egész takaros kis vitába keveredtek az igazgatások kapcsán a beregi papok körül.

Megint Buzáth állt fel.

— Eláll! Eláll! zugja a Ház, a mely már unta a helyi érdekü polémiát.

— Csak egy szót még! Könyörög Buzáth. Meg is kapta. Az igaz, hogy nem hallgatták meg.

Végre a miniszterre került a sor.

— Azok, a miket az általános vita során tartott három beszédemben elmon-

dottam, — szól Wlassics — feleslegessé teszik, hogy ismétlésekbe bocsátkozzam. Egyszerűen kérem méltóztassék a szakaszt változatlanul elfogadni.

Igy is történt.

Ezután holnapra halasztották a vitát. Távozásnál vették észre, hogy — egy ember a karzaton elaludt. Fejét a mellére hajtva horkolt.

A széteszló Ház viharos derűtségben tört ki.

— Ez a Buzáth hatása! — kiáltják jobben.

— A Sághy! — vélik mások.

Az előbbieknél volt igazuk, mert mikor a teremőr gyöngéden megrázta, az édesen álmódót, megriadtan nyitotta fel a szemét és ez volt az első kérdése:

— Még mindig Buzáth beszél?

A vidéki malomipar-egyesület gyűlése.

— Saját tudósítónktól. —

Szolnok, április 24.

A magyar vidéki malomipar-egyesület április 24-én, délután öt órakor, Szolnokon, a vármegyeház disztermében tartotta első rendes közgyűlését. A gyűlésen a következő ügyeket intézték el. Az egyesület működéséről fölolvasták az 1897. évi jelentést.

Beterjesztették az 1897-ik évi zárszámadást és jóváhagyták az 1898-ik évi költségvetést. Ezután a malomipar általános érdekeire vonatkozó ügyeket tárgyalták.

A Tiszavidék buzatermelése és a malomiparról Lippich Gusztáv, a jász-nagy-kun-szolnokmegyei gazdasági egyesület alelnöke tartott szabad előadást, melyet nagy tetszéssel hallgattak. Mayer Emil, a debreczeni István-gőzmalom igazgatója, a magyar vidéki malomipar-egyesület alelnöke nagy érdeklődés mellett olvasta fel a „Közös üzleti politika a felvidéki malmok körzetében” című magvas cikkét.

A tanulmány mindvégig lekötötte az érdeklődést és a felolvasót lelkes éljenzéssel jutalmazták szakavatott munkájáért. Bosányi Endre „Az önálló magyar vármegye terület és malomipar”-ról értekezett.

velet szokott írni a szélrózsa minden irányában, hogy kiknek, azt titkolja.

Közvetlen mellette ül, majdnem reá támaszkodva Karikás Károly, szintén első éves jogonc. Ez meg arról nevezetes hogy egész nap nem dolgozik semmit, 10 frt havi gázsiját potyán szedi fel.

Néha napján megerölteti magát és rendezett aktára a közepén keresztül írja két czeruzával: kiegyenlített. Ezen szónak aztán 16 betűjét a többi kollega díjfértésképpen úgy osztja fel humorosan, hogy minden betűt két krajezárával szokott leírni, lévén neki napi 33 kr fizetése. De ez azért Karikás Bélát egy cseppet sem alterálja, ő azért csak nem dolgozik.

Feljebb, már egy tökéletesebbnek látszó íróasztalnál ül Laczi György másodéves hallgató. Laczi György egy felette vidám kedélyű fiatal ember, egy valóságos bohém, ki a holnappal soha sem törődik. Fekvésztett akasztófa-humora úgy uralja már a lelkületét, hogy attól megszabadulni nem bír, vagy talán nem is akar.

Koponyájának tömör velőzete annyi kedélyszikrával van telítve, hogy a legkomolyabb ügyben is az eredmény mindig harsogó kacaj között születik.

Nahát kérem, ez a Laczi György — amikor a deliquensek főtélében végre mégis valahogy elhelyezkedtem — következőképen szólított meg:

Van szerenésém t. uramnak bejelenteni, hogy Május 1-én megyünk.

Hová? kérdém.

Azt csak az Isten tudja.

De mégis? Hát kérem, engemet és Müllert a princezi meneszt.

Igen? — folytatám — talán valami esint csináltuk?

Nem a' — felelt Laczi — hanem hát Müller örökösen levelet ír, én meg — züllök.

Züll?... ezt nem értem.

Bajos is azt megérteni, pedig erősen züllök, — újságíró leszek Imrénél.

Most már értem! — riporter lesz valamelyik helyi lapnál; hiszen ez is valami.

Ugy-e kérem valami?... nem jól mondta kérem, ez sok, ez magas és szép hivatás. — Az Imre lapjánál közreműködni, ez valami fenséges dolog! Hanem a princezi másképp fogja fel az ügyet; ő azt mondja, hogy újságírás és ügyvédboj-társág nem fér össze, — mars!

Vagyis megyünk, repítettünk jövő május hó leggyönyörűbb első napján.

Müller testvér szintén hajlamát fogja követni. Mert, tetszik tudni, ő szabad napjaiban legatziókba jár, hóna alatt egy ócska esernyővel, hátán egy lyukas, üres kufferrel elindul faluzni és minden vasárnap egy-egy fatornyó helyiségekben helyettesíti a berugott tiszteletes urat. Ilyenkor egy pár forintot összekoldulnak a részére és vigan megy odább.

Vagyis hétköznap utazik vasárnap prédikál.

Ezen beszélgetés közben megérke-

zik nagy széllel D. Muzsikás ügyvéd helyettes ur.

Nagyapjától örökölt czilinderét felakasztja az ablak fordítóra, mellény zsebében megtapintja az új überzicherjét érdeklő záloglevelet, és azt gondolja magában, hogy azt is a kalapja mellé akasztotta.

Nagyokat fujva levágja magát a külön aktákkal terhelt asztalhoz, egyik lábát a másikra feltéve — leereszkedő fensőséggel egy cigarettát kér alárendeltteitől.

A fiuk a tátongó zsebekben kaparászva majd egymásra néznek száz értelmű arezfintortatásokkal.

Egynek sincsen egy megvetett fél krajezáros szivar végje sem.

Szivar tárczamat előkapva, megkínáltam a nikotinra éhezett urat.

Az ügyvédjelölt ur mohón kapott ki egy szivart a többi közzül — s mondhatom a legfinomabbat lelte meg — és a legnagyobb kéj élvezettel gyújtotta azt meg.

És a mikor már annak aromás ízéről megbizonyosodott, köszönte azt meg büszke fejbólintással.

Majd D—. Muzsikás ur felém fordulva kérdezé, hogy mivel szolgálhat??

Az ügyvéd urral szeretnék beszélni, délelőtt azt mondta fél 4 órára itt-honn lesz.

Hja kérem — mondá D— Muzsikás ur — az attól függ — hogy vág be a

Ezután azt tárgyalták, hogy a magyar malomipar mily módon legyen képviselve a párisi világkiállításon. Az egyesület közgyűlésén *Hatvani-Deutsch* Károly elnökölt. A debreczeni vendégek tiszteletére *Kuboisz* szolnoki malomigazgató szombat este lakomát rendezett s a vendégszerető háznál igen szép fogadtatásra találtak. Vasárnap este a Nemzeti szállóban volt fényes bankett. — A közgyűlésen jelen voltak:

Keppich Emil (szolnok), Markbreit Sándor (Budapest), Kubics Gusztáv (Szolnok), B. Harkányi Károly (Budapest), Feymann László (Rozsnyó), Gindrich József (Vác), Hatvani Deutsch Károly (Losoncz), König Lajos (Vác), Bach Rudolf (Győr), Bach Alfréd, Bach Bernát, Kulinyi Zsigmond (Szeged), Lippich Gusztáv (Szolnok) Szilassy István (Tiszaderzs), gróf Szapáry György (Szolnok), Lewitter Miksa, (Debreczen), Herzka Mór (Besztercebánya), Konez Ákos (Debreczen) Adler Ignác (Szolnok), Scultéty Ede (Igló), Kovács Albert titkár (Szolnok), Mayer Emil alelnök (Debreczen), Zuckler Adolf, Déry Izidor, Borkány Leo, Bacher Emil (Budapest), Seidler Lipót (Ungvár), Dr. Fekete Ignác (Budapest) Kiss Ferencz orsz. képvis., Örley Béla törvényszéki elnök (Szolnok), Militzer Gyula (Eger), Tarnay alispán, Lichtenstein József (Miskolc), Schrecker S. L. (Miskolc), Fürst Ödön, Kovács Lajos főmérnök, Bagossy Károly alispán, Balányi Dezső, Kubics Jaques, Fischer (Szolnok.)

Negyedfélszáz árva felruházása.

Debreczen, április 25.

A debreczeni ev. ref. egyház presbiteriuma egészen új és egészségesebb alapokra fektette a gyülekezet szegény árva gyermekeinek gondozását. Igazán segélyt akar nyújtani a társadalom ama kicsiny, magokkal tehetetlen tagjainak, akiket a Gondviselés megfosztott a szülei szeretet tápláló melegétől. Az egyház új szervezeti szabályzata a lehetőség határai között igyekszik pótolni a szülei szeretetnek ezt a hiányát, megédesíteni az árvaság keserű kenyerét.

kalabreász, — ha egymás után megcsinálja négyszer a Béla kasszát, akkor pontosan meg jön, ha nem? akkor addig kell várni, míg az meg nem történik.

Na hiszen akkor várhatok itt, esetleg reggelig.

A viláért sem, mihelyst a kitett 5 fittot forgó tőkét elvesztette — ugyis eljön — többet soha sem reszkíroz.

Jól van — tehát még várok.

A négy bojtár gyerek azután elkezdett minden pajkosságot elkövetni mely mindenhez, csak iroda teendőkhöz nem tartozott. Laci György teljes elemében volt, erővel hatyu dalát akarta elzengeni egy kézirat megszerkesztésében, de sehogy sem ment, fojton az ujság szerkesztés járt a fejében — folyton az Imre lapjával foglalkozott.

Müller ismét leveleket irt Csegére, meg az Isten tudja hová, hogy majd prédikálni fog menni.

Karikás Béla meg a hatodik pohár fizit issza ki, — ég a gyomra, az éjjel 25 knikebeint ivott volna meg.

D— Muzsikás ur nagy számu zálogcédulában gyönyörködik és hitelezőinek neveit félhangosan a kellő titulusokkal látja el.

Mig egyszer csak nyillik az ajtó. — Megjött az ügyvéd ur.

A négy patvarista, mint egy-egy szorgalom példány képe ráfeküsznek az aktákra — és dolgoznak szakadásig.

Tekintélyes összeg áll különben a nagytiszteletű presbiterium rendelkezésére, hogy az egyház árváinak mostoha sorsát elviselhetőbbé tegye s megóvja őket a proletárrá zülles veszedelmeitől.

Addig is, míg a nagy nevű királyi alapító és Debreczen városának száz évnél tovább hangoztatott célzataihoz hiven létesülne a református árvaház, az említett alap jövedelmeiből ugynevezett egész és fél árva-segélyek osztatnak ki azok között, akik ezekre valóban rászorulnak. E tekintetben az alapítvány mostani kezelője: az egyház, ugyanazt eselekszi, amit arégebbi kezelő, a városi tanács is megtett.

A Mária Terézia-alap maga 300,000 frt tőkével rendelkezik s ezenkívül más alapok kamatjövödelmei is segítenek az emberszeretet kötelesegeinek teljesítésénél.

Az ujtítás abban áll, hogy az árvák részint a Mária Terézia alapból, részint az egyháznak saját e célra rendelt alapjaiból tölire jó meleg ruhával s egész éven át — ha tankötelesek — minden nemű tankönyvekkel és a szükséges taneszközökkel is elláttatnak. E jótéteményben nem osupán az árvák, hanem az egyház más szegény gyermekei is részesülnek.

A segélyezés mértékére nézve azonban némi különbséget állított fel köztük a presbiterium.

Számítás szerint 300—340 árva és szegénygyermek kap ezentul minden évben téli ruhát és tankönyveket, ami évente több ezer forintba kerül.

Az árvaügyi-bizottság közelebb tartott ülésében alakította meg az *árvákat felszerelő küldöttség*-et telj hatalommal bizván reá a teendőket.

A küldöttség elnöke *Tóth Béla* építész, előadó jegyzője, *Jeney Miklós* rendőrfogalmazó. Tagjai *Kertész János*, *Dávid Mihály*, *Kövesdy János*, *Polgári Sándor* és *Kató László* árvagondnok, presbiterek. Működésükön legyen Isten áldása és jutalmuk legyen az árvák hálája.

SZINHÁZ.

* *Fáy Flóra estője*. Szép Meluzinában *Csepreghy* legértéktelesebb és legunalmasabb darabjában lépett föl az idényben utoljára a debreczeni szintársulat nagytehetségű drámai szendéje *Fáy Flóra*. A közönség, amelynek a szeme előtt bontogatta ritka tehetségének szárnyát ez a fiatal művész ezt az alkalmat ragadta meg, hogy kifejezze iránta elismerését. A zenekarból esokrot és nagyértékű hosszú aranyláncot nyujtottak föl neki. A közönség között pedig verset osztottak ki, amelynek szövege a következő:

Még fenn a függöny . . . Még látunk kö-
[rünkben,

Művészet lánya, hallunk, érezünk.

S az, a mi fáj neked ma este

A bucsu órán, az mind fáj nekünk.

Szálló madár a művészet leánya, —

Elmaradt itthon tájék, lomb, virág;

De hazáján tul nem röpi szárnya:

Magyar művésznek az — egész világ.

Nagy Debreczenből szép Erdélyországba

Kísérjenek virágok utadon,

Művészeted otthon lesz a hazába,

Sziv dobban ott s virág nyit gazdagon.

Büszkék vagyunk rád . . . Általad köszönti

Hü Debreczen Marosvásárhelyet.

Gördül a függöny, — oh, de nem feledni,

Amig találkozunk . . . Isten veled . . .!

* *Szent színházi kritikus*. E sokat mondó jelzőkkel a „Vasvármegye“ című lap tisztelettel egy a dunántuli ujság kritikáját. A szent életű férfuról eleven

kedélylyel és nagyfoku amerikai humorral — á la Arizona Kicker — megírván az alább következőket:

„Szombathelyi Ujság“ című ultramontán lapársunk legutóbbi számában valami provinciális legény szenvelgi a tudós esztétikust és avatott műbírálot. Előzőli selejtes megjegyzéseivel és tanácsaival a szintársulatot, igazgatót és közönséget, noha csak annyi szakértelem lappang a becses káputjában, hogy a töltött káposztát meg tudja különböztetni a dugóhuzótól. Békén hagynók locsifesiskedni őt a művészetek kellemes irányain, ha a társulat egyik kedves és ünnepelet művésznője ellen oly otromba megjegyzéseket nem tesz, melyeket az ép izlés és tisztességes modor érdekében rögtön vissza kell utasítanunk. A kamasz évek együgyűségére vall a gyámoltalan dohogás, mely a szinpadról való kacsingatást lobbantja egy oly művésznőnek szemére, kinek születésénél, neveltetésénél és egyéniségénél fogva, olyasmi esze ágába se jut. A fiatal farizeus egyébiránt — ugylátszik — nincs tisztában azzal: vajjon a dominikánusok templomában ministrál, vagy a „Szombathelyi Ujság“ hasábjain a színházi kritika dolgaiban kontarkodik-e? Efféle tapintatlanság egyébiránt csak ott lehet a helyén, ahonnan izlés, tapintat és a nők iránt tartozó gyengédség számlázva van! A szent kritikus, ki „kacsintások“ ellen fenekedik: látogassa jövőre is buzgón a rózsafüzér közgyűléseit, ott a vénasszonyok pislogó szemének hamvadó sugára bizonyosan nem veszélyezteteti ingtag erkölceit.

TÁVIRATOK.

— A Debreczeni Ellenör saját tudósítójától. —

Az E. K. E. gyűlése.

Kolozsvár, április 26. Az erdélyrészi Kárpát-egylet első furdőgyi összejövetelét ma befejezték. A tárgyalásokat szombaton kezdték meg s vasárnap volt a nagygyűlés, amelyen Heppes Miklós táblai tanácselnök és Purjesz Zsigmond egyetemi tanár elnökölték. A belügyminisztert Raisz Gedeon osztálytanácsos, a földmívelésügyit Rodiczky Jenő igazgató, az országos balneológiai egyesületet Szabó Dénes egyetemi tanár, Kolozsvár városát Albach polgármester, Tordát Velits polgármester, Kolozs megyét Csizsár főjegyző és Hunyad megyét Kun István gróf képviselték. Az erdélyi furdőtulajdonosok közül huszan képviseltették magukat. Heppes elnök nagyhatásu beszéddel nyitotta meg az összejövetelt, melyben az erdélyi furdők közgazdasági jelentőségét fejtegette. A kiállítás esztendejében csak 6000 ember látogatta az erdélyi furdőket, köztük 1000 külföldi, még Wiesbadent évenként 100.000 ember keresi fel és évi bevétele 10 millió forint. A mult esztendőben az erdélyi vizekből összesen öt millió fogyott, holotta giesshübli víz forgalma hét millió és ebből egy millió nálunk fogy. Üdvözli végül a miniszteri kiküldötteket. Raisz a belügyminiszter nevében biztosítja az egyesületet a miniszter rokonszenvéről, Rodiczky pedig a földmívelési miniszter nevében. Mindakét miniszter meleg érdeklődéssel kíséri az egyesület tevékenységét és önzetlen munkálkodását. A gyűlés elhatározta, hogy a minisztereknek a képviseltetésért üdvözölő és köszönő táviratot küld. — Az előadások sorozatát Purjesz Zsigmond kezdte, a ki az ásványvizek hatásáról szolt általában. A kiváló tudós előadását nagy figyelemmel hallgattak végig. Utánna a zentai, kovásznai, bikfalvi és marosujvári furdőorvosok értekeztek, végül Hankó Vilmos mutatta be vetített képekben az erdélyi furdőket és kiránduló helyeket. A nagygyűlést megelőzőleg a furdőtulajdonosok

tartottak Heppes és Purjesz vezetésével értekezletet, a melyben megállapodtak azokban a módozatokban, amelyek előmozdíthatják az erdélyi fürdők fejlesztését és az ásványvizek exportjának emelését. A nagygyűlés Darányi, Perczel, Dániel és Fejérváry minisztereket, a kik az egyesület balneológiai szakosztályát támogatásukban részesítették, tiszteleti tagoknak választotta meg.

A Nemzeti színház nyugdíjintézete.

Budapest, ápril 26. A Nemzeti színház nyugdíjintézete tegnap tartotta meg Fenyvessy Ferencz orsz. képvis. elnöklete alatt rendes évi közgyűlést, melyen a Nemzeti színház művészei és művésznői közül számosan jelentek meg s az Operaház is küldött képviselőket. Az évi jelentés tudomásvétele után, a kormányzó választmány megüresedett helyére titkos szavazat utján, minden beadott szavazattal egyhangulag, Szigeti Imre, Beresényi Béla és Somló Sándor választatott meg. A kormányzó választmány elnökévé Fenyvessy Ferencz, alelnökévé Szigeti Imre, jegyzőjévé Császár Imre, pénztárnokká Tóth Imre, ellenőrré Péchy Gyula, jogtanácsossá dr. Vlaka János választatott meg.

A torontáli népgyűlés.

Nagy-Becskerek, ápril 26. A belügyminiszter Torontál vármegye alispánjához rendeletet intézett, amelyben elrendeli, hogy a munkásoknak május 1-én népgyűlések és körmenetek tartása tiltásék meg.

A legujabb csapás.

Miskolcz, ápril 26. Pelsőczön és vidékén a drótféreg milliárd számra fellépett. A sok őszi buzavetés teljesen tönkrevan téve. A gazdák busan szántják újból földjeiket.

Gyászrovat.

Pataky Árpád. A következő gyászjelentés közlésére kértünk föl: A logmélyebb fájdalomtól megtört szívvél tudátjuk a felejthetetlen jó férj, apa, testvér, sógor és rokon Sárváry Pataky Árpád gyógyszerésznek f. év ápril hó 25-én esti 7 órakor, életének 42-ik, boldog házasságának 18-ik évében egy heti súlyos szenvedés után bekövetkezett csendes elhunytát. Felejthetetlen halottunk földi részei f. hó 27-én d. e. 10 órakor fognak a r. kath. egyház szerint a h.-sámsoni róm. kath. sírkertben örök nyugalomra helyeztetni. Mely végtisztességtételre rokonainkat, ismerőseinket, jó parátainkat szomorodott szívvél meghívjuk. Kelt H.-Sámson, 1898. ápril 26-án. Bánatos neje: özv. Sárvári Pataky Árpádné, szül. Kémery Mikó Josefa. Gyermekkei: Ilona, Zoltán és Emil, a testvérek és a rokonság nevében. Az örök világosság fényeskedjék neki! A temetést „Kegyület” Kernáts tem. int. rendezi.

A spanyol-amerikai háború.

Spanyolország és az Unió közt kitört a háború. Megjelentek az első hazai bullettinek, melyek a háború kétségtelen kitörésének biztos jelét képezik.

Amerika a háború ódiáját Spanyolországra szeretné hárítani és csak úgy fogdossa a legártatlanabb módon az utjába kerülő spanyol hajókat, míg a spanyolok reáírányozott lövéseit kikerülik és nem is viszonozzák.

Az egész akezió a viszály magva, vagyis Kuba-felé koncentráldik. — Az amerikaiak zár alá szeretnék venni a szigetot, a spanyolok meg el szeretnék őket onnan üzni. Így persze annál valószínűbb, hogy pár nap mulva döntő harcra kerül a dolog. Aki pedig Kuba mellett győz, annak az egész háboru idejére kedvezőbbek lesznek a sánszai.

A legujabb sürgönyök a következők:

London, április 25.

A Catharina spanyol gőzhajót Havannától 12 mértföldnyire egy amerikai páncélhajó elfogta.

Havanna, április 25.

Az amerikaiak két kicsiny kereskedelmi hajót elfogtak és Key Westbe vittek.

Madrid, április 25.

Havannából érkezett magántávirat szerint a spanyolok között a lelkesedés egyre tart. Egy összeütközés alkalmával Delgado fölkelő vezért megölték.

London, április 25.

Állítólag a havannai brit konzul azt a hirt kapta, hogy Havannát bombáznifogják. A havannaiak biznak erődeik bevehetetlenségében és 50.000 katonájukban.

Páris, április 25.

A New York Herald szerint a spanyolok a legrövidebb idő alatt 1500—2000 kalózhajót fognak felszerelni.

A Gauloisban a volt madridi követ azt tanácsolja a spanyoloknak, hogy tekintettel a rossz pénzügyi helyzetre, lehetőleg kerüljék ki a háborut. Bizzák Kubát az európai hatalmakra, legalább ez uton nem sokára kiszülne, mennyire volt őszinte Amerika.

Madrid, április 25.

A hivatalos Epoca szerint Angolország itt kijelentette, hogy Angol lobogó alatt járó hajók megvizsgálását nem fogja tűrni.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órakor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknel Vasárnap d. e. 10—12-ig. Többi napokon d. e. 9—12-ig, d. u. 3—6-ig.

Nász a főispán családjában.

Debreczen, április 26.

Degenfeld József gróf Debreczen város és Hajdumegye főispánjának családjában nászünnepe volt ma délelőtt. Tíz órakor eskették gr. Degenfeld Annát László Elemér tengerészhadnagygyal mondhatni Debreczen város társadalma, minden rendü-rangu népének jelenlétében.

Ilyen esküvőt talán sosem láttunk Debreczenben. Nem az ünnepi pompát, bogláros fényt értjük, sem a biboros, selymes ékességeket, mert hiszen a mi főispánunk puritanizmusa kizárja az ilyen ezifra külsőségeket, hanem értjük a szeretetet és a tiszteletet, mely Debreczen

város társadalma részéről ma oly közvetlenül, oly megható módon nyilatkozott meg Degenfeld József gróf főispán személye és családja iránt.

Mikor a diszes fogatok sora fölvonult a főpiacon a nagytemplom elé, a tömegtelen nép esendben, rendben állt két oldalt sorfalat.

A város közönsége ott hagyta egy órára napi munkáját, jelölül a benső kapcsolatnak, mely a város szeretett főispánjához fűzi, akinek családi ünnepén jelen akart lenni.

A főispánunk leányát délelőtt vezette oltárhoz dali vőlegénye, aki messziről jött az ifju bájos aráért, egy tengerparti városból, hogy elvigye szívének ünnepelt szerelmét, a szépséges comtesse-t oda, ahol örökké ragyogó kék az ég, ahol a citromág virul és dus lombok közt arany narancs pirul.

Debreczen ragaszkodó népe is ott akart lenni a rokonszenves, kedves grófkisasszony szívének nagy ünnepén, hogy még egyszer lássa a város kedveltjét, mielőtt elvinnék a messze idegenbe.

Borulatosan kezdődött pedig a nap. Reggel szürke felhők kóvályogtak és apró szemekben szitált az eső, de féltizkor a szétfosló felhők közül az áprilisi verőfény kibontotta szárnyát és gyenge szellő fujdogált. Míg tíz órakor már a melegebb napfény diadalmos ragyogásában tündöklött a nagytemplom. Ekkor már nagy volt a sürgés-forgás. Kevéssel féltizkor indult el a násznép a megyeházától az anyakönyvi hivatalba.

A polgári szertartás a Hungária I-ső emeletén az anyakönyvi hivatal e ezéla berendezett helyiségében folyt le.

A házasságkötést Simonffy Imre kir. tan. polgármester végezte, kinek Oláh Imre segédkezett. A polgármester és az anyakönyvvezető díszmagyarban voltak, a polgármester mentéjén ott voltak érdemei is.

Az ifju pár az első széksorban, a polgármesterrel szemben foglalt helyet. Balról ültek Cseörgő Gyula államtitkár a vőlegény tanuja és gróf Degenfeld Schomberg Lajos orsz. képviselő, a menyasszony násznagya. A második széksorban helyet foglaltak: az örömapa gróf Degenfeld József főispán, a vőlegény anyja özv. kásonjakabfalvi László Kálmánné szül. Cseörgő Gizella, gróf Degenfeld Mária vőfélével Szilassy Károlylyal, gróf Degenfeld Ottóné, dr. Lindtner Sándorné sz. László Viola, gróf Degenfeld Ottó huszárfőhadnagy, dr. Lindtner Sándor budapesti kir. közjegyző-helyettes, gróf Degenfeld Kristóf, gróf Degenfeld Miklós, Miss E. H. Cooles és Barabás László.

Az elhelyezkedés után megkezdődött az aktus. Simonffy Imre kir. tan. polgármester rövid, szívből fakadó, szép s fenkölt szellemű beszédet intézett az ifju párhoz, melyben örömének adott kifejezést, hogy ő adhatja őket össze a polgári törvények értelmében s hosszanrartó boldogságot, állandó szerencsét kívánt az új párnak.

Ezután a tanuk aláírták az okmányokat s a polgármester átadva a házasságkötésről szóló tanusítványt, ismét szerencsét kívánt az új párnak, mire a polgári szertartás véget ért.

Ember minden talpalatnyi rögön. A templomtérén, a templom előtt. — Bent, földszinten, karzaton beülve minden hely.

Ünnepi ruhában mindenki. A vármegyei és városi közgyűlések ismert alakjai, a hatóságok, egyházi és tanügyi férfiak, bírák, ügyvédek, orvosok, hírlapírók, színeszek, kereskedők, iparosok, munkások, társulatok, egyletek.

A virággal behintett eskető asztallal szemközt a város és a vármegye közéletének összes faktorai.

Két oldalt az első padokban a debreczeni társaság előkelő hölgyei és leányai. De nemcsak a crème, hanem a polgárság köréből is olyan nagy számban jelentek meg a hölgyek, hogy ilyen imponáns tömegben még sohasem láttuk őket együtt.

Dekoráció nem volt. El sem fért volna a nyüzsgő embertömegetől, sőt kiritott volna.

Az ünnepies hangulaton kívül, a mely lelkünkbe rezegett, virágillat színe, illata emlékeztet még az alkalomra.

Fehér selyemben volt a menyasszony. Áttetsző, hófehér fátyol borult szép, formás alakjára. Míg a vőlegény a tengerészti sztek arany vállrojtos egyenruháját viselte.

Az ifju párt a tiszántuli ev. ref. egyház főpásztora Kiss Áron püspök eskette, a szeretetről és a hűségről beszélvén hozzájuk, reszkető kezével összekulcsolta az új pár kezét és áldást rebegett frigyükre.

„Létesült legszebb vágyatok, szívetek kívánsága teljesült, ugymond a püspök, férj és feleség vagytok“.

Az agg főpásztor szavai könyeket esaltak a szemekbe.

Az ima után a virággal telehintett templom lassankint kiürült. A deli vőlegény most mennyasszonyával ült egy kosiba és már mint egyháziilag is megáldott házaspár tértek vissza a szülői házhoz.

A kocsisort, mely a násznópet vitte, roppant nép nézte. Ezek álltak a vármegyei ház előtt is. Megemlítjük még, hogy a lovak kantárjáról és az ostornyélről kék, fehér szalagot himbált a szél.

*

Esküvő után a főispán lakásán diner volt, melyen a násznép vett részt és Rácz Károly huzta a szebbnél-szebb nótákat.

Délben elutazott az ifju pár.

Sokan kísérték ki. Ott volt az örömapán kívül Kiss Áron püspök, a városi tanács, a jegyzői kar és a vármegye néhány tisztviselője.

*

Az ifju pár Polában fog lakni, ahol László Elemér sorhajó hadnagy. Ez alkalommal a sok kérdezősködőnek, hogy milyen város lesz az otthona a mi főispánunk leányának, írjuk a következőket:

Pola, város Isztriában az Adriai tenger mellett, 23000 lakossal. Az osztrák-magyar monarchia megerősített főhadi kikötője, tengerészeti arzenál, nagy raktárak, hajó műhelyek. — Igen régi város ez és a világtörténelemben már Krisztus előtt pár száz évvel is nagy szerepet játszott. Az amphitheatrum, Augustus és Róma templomai, Porta aurea maradványai.

— **Személyi hírek.** Gr Kreith Béla, az 1848/49-iki ereklje muzeum tulajdonosa, rokonai látogatására Debreczenbe érkezett s tegnap városunk előkelőségei közül többeket fölkeresett. Kreith Béla unokaöcsésének, Kerekes Géza birtokosnak a vendége.

— **A Debreczeni Első Takarékpénztár** zálogleveleinak tervszerű második kisorsolása f. hó 30-án délután 3 órakor az intézeti üléstermében fog megejteni, melyre az érdeklődők figyelmét ezennel felhívjuk.

— **Fényes esküvő.** Fényes esküvő lesz holnap Debreczenben. Ekkor vezeti oltárhoz Burger Gyula m. á. v. hivatalnok Koncz Eleknek a magyar általános biztosító társaság főtitkárának s nejeének Bacso Piroska urnőnek szép, művelt és bájos nevelt leányát Bacso Margit kisasszonyt. A polgári esküvő délután 4 órakor lesz az anyakönyvvezetői hivatalban. — Tanuként a menyasszony részéről Márk Endre ügyvéd s kollegiumi ügyész, a vőlegény részéről pedig Ivánkovics Sándor Szeged sz. kir. város főügyésze fognak szerepelni. Az egyházi esküvő délután 5 órakor lesz a nagytemplomban, a hol az áldást Dicsőffy József ev. ref. lelkész adja az ifju párra. Boldogság és megelégedés legyen az ifju pár kísérője az élet utain.

— **Várkonyi titkára.** A hirnővre vergődött igazgató Várkonyi titkára Gvozdanovits Imre ellen is kiadta a budapesti rendőrség az elfogatási parancsot, de a titkár, főnökének méltó utódja a lázításban, megszökött. Most a fővárosi rendőrség táviratilag értesítette a debreczeni rendőrséget, hogy Gvozdanovits Imre czipészt Beszterczen elfogták. Gvozdanovits a mult évben Debreczenben is volt s tiltott gyűléseken igazgató beszédeket tartott a munkásoknak. Rendőrségünk azonban idejekorán neszét vette veszedelmes működésének s két havi itt tartózkodása után végkép kitiltotta a város területéről.

— **Eljegyzés.** Mandel Károly, a Fischer Adolf üzletének könnyvelője eljegyezte özv. Veiszenberg Jakabné kedves és művelt lelkű szép leányát Szerénát.

— **Miniszteri akció az uzsorások ellen.** A vidékről és a fővárosból egymásra érkeznek a panaszok a belügyi és az igazságügyi miniszterhez a gombamódra szaporodó uzsorások és pénzügy-nökök botrányos üzelvei ellen. A bajnak elejét veendő, az igazságügyminiszter mint értesülünk, rendeletet intézett az összes királyi ügyészségekhez, amelyben az 1883. XXIV. törvényezikre való hivatkozással felhívja a vádhatóságok figyelmét e törvény 10. §-ára amely az uzsora vétségét hivatalból üldözni rendeli. A miniszter utasítja az ügyészségeket, hogy a tudomására jutott visszaélések ellen haladéktalanul és a rendelkezésükre álló minden eszközzel járjanak el. A miniszter e rendelet tartalmát közölte a királyi kariával is.

— **A sorozás.** Debreczenben tegnap volt a legényválogatás negyedik napja. Az I. II. III-ik korosztálybeli állításkötelesek közül szép számmal váltak be. Különösen az első korosztályból, honnan 99, a másodikból 12, a harmadikból 24 ifjut találtak alkalmasnak a bornyu és manlicher viselésére. Összesen 135 debreczeni fiu ölti fel tehát októberben az egyenruhát s lesz jó katonája a hazának. Ma még 95 idegen illetőségű áll a mérleg alá. Holnap pedig az eredményt egyeztetik össze.

— **Öngyilkosság szerelem miatt.** Pisz-toly lövés dőreje zavarta meg a várad-utezai lakók esendjét a reggeli órákban. Egy fiatal ember golyót röpített agyába. Szeretett, de választottjával az életben nem egyesülhetett, öngyilkosságot követett el. Az öngyilkosságról a következőket írhatjuk: Fröhvirt Ernő 27 éves könyv-kötő segéd tegnap este megjelent a várad-utezai „Verseny“-hez címzett szállodában s szobát kért éjjelre. A tulajdonos utczára nyiló, egy ember részére berendezett szobát bocsátott a jövevény rendelkezésére. Fröhvirt bement szobájába, magára zárta az ajtót, hogy ne háborgassák. Senki sem tudja mit végzett szobájában az éj folyamán. Reggel, kevéssel 7 óra után egy durranás zavarta fel a szállodabelieket s az ablak alatt elhaladókat. A lövés zajára a szálloda személyzete Fröhvirt szobájához sietett, mert a lövés ott történt. Az ajtó be volt zárva, betörték s így hatolhattak csak be. Borzalmas látvány tárult szemek elé. Fröhvirt hanyatt feküdt a kereveten, bal halántékából patakzott a vér, míg jobb kezében egy kis 6 lövetű 7 mm. átmérőjű revolvert szoritott görcsösen. A személyzet egy része éleszteni kísérelte a még eszméletnél lévő fiatal embert, másik része orvosért s a rendőrséghez sietett. A rendőrség részéről nyomban a helyszínén megjelent Kovács Mihály szolgálatot teljesítő p. biztos és dr. Varga Emil ker. orvos. Az orvos már csak a halált konstatálhatta. Az öngyilkos öt levelet hagyott hátra. Egy ezek közül Boczkó Sámuel főkapitánynak volt címezve, egy másik S. Anna nyomdászleánynak. annak, kiért tettét elkövette, egy, a helybeli szociálista elnökhöz. A főkapitánynak írott levelében temetése iránt kér intézkedni. — S. Annától érzékenyen vesz bucsut, nem tudott tovább szenvedni, inkább megváltik az élettől. Leveléhez mellékelten egy ezüst emléktárgyat is küldött a leánynak. Az öngyilkos szociális érzelmeiről is ösmeretes volt. Holttestét a kórházba szállították.

— **Öngyilkos nő.** Egy szegénysorsu 57 éves özvegy nő, Soltész Imréné, ki Kis-czegléd utcán lakott, tegnap délután három órakor az ajtó sarkára felakasztotta magát. Mire észrevették, már halva volt. Tettének oka ismeretlen.

— **Eltűnt kereskedő.** Droppa Emil eltűnt kereskedő sorsáról sokféle versió kering. A kombinációkat azonban elosztlatja egy levél, melyet a szerkesztőségünkhöz intéztek Tisza-Palgárról: Ez a levél a következő:

„Droppa Emil kereskedő a mult héten kedden estve Tisza-Palkonyánál a Tiszába vetette magát, a parton hagyta czipőjét és ruháját s csak pénteken találta ezeket a ruhaneműeket meg a palkonyai révész fia, ki azokat bevitte a községi előljáróságához; a Tisza vize most nagy lévén, a holttestet mindeideig megtalálni minden igyekezet dacza sem lehetett“.

Levelezőnk nem említi, hogy a Tisza partján talált ruhában lelte-e valamely okmányt, amelyből minden kétséget kizáróan megállapíthaták volna, hogy csakugyan a boldogtalan Droppa ruhája volt-e.

— **A krajezár vége.** A Nagyméltóságú m. kir. pénzügyminiszternek 40918. számú rendelete folytán közhírré tétetik, hogy az ausztriai értékű 1 azaz egy krajezáros és fél krajezáros réz váltópénz a magán forgalomban csak 1898. évi június hó 30-ig fogadandó el, az állami pénztáraknál és hivataloknál pedig csak 1899. évi december hó 31-ig fogadtatnak el s hogy 1899. évi december hó 31-dike után azok sem név értékükben sem anyagi értékük megtérítése mellett többé sem fizetéképpen el nem fogadtatnak, sem be nem váltattatnak. A városi tanács.

x **Egy jó házból való fia** tanulónak egy helybeli férfi divat-üzletbe felvétetik. Bővebbet e lap kiadóhivatalában.

VIDÉK.

— **Temetés pap és kántor nélkül.** Tisza Polgáron Buri Kálmán cigány rég idő óta külön él törvényes nejétől, egy Juhon nevű cigány leánnyal lakik. — A multhéten Juhon vég bucsut vett a földi élettől, de a róm. kath. plebános többszöri felhívásra sem volt hajlandó szertartással eltemetni. Már harmadik nap is elkövetkezett, de a plebános akkorsem volt hajlandó eltemetni. Ezt látván a községi előljáróság a temetés elvégzésére kiküldte a kis bírót és a hitest. Sok nép gyűlt össze a temetésen. A hites elő mondta az éneket a kis bíró a néppel együtt énekelt, sőt a cigányok sem voltak restek, száraz fáikat elővették s kesergő dallammal kísérték ki azt a szegény Juhont, kinek egyéb büne nem volt, mint az, hogy nem tudott megesküdni szíve választottjával.

Irodalom és művészet.

* **Az „Egyetemes Könyvtár” új kiadványai.** A Győrött Zoltán Vilmos szerkesztésében és Gross Testvérek kiadásában megjelenő „Egyetemes Könyvtár”, mely 10 kros füzetekben nyújtja a magyar olvasóközönségnek a legértékesebb és legérdekesebb olvasmányokat, ismét új tanujelét adta életrealitásának. A most megjelent 95-96. kettős szám ugyanis Katona Bánk bán-jának jegyzetes kiadását tartalmazza. A gazdag történelmi, dramaturgiai és költészettani kommentár Zoltán Vilmos tollából származik, ki hosszas tanulmányra valló, nagy apparátussal igyekszik eloszlatni mindazt, a mi a remek tragédia teljes megértését mindaddig akadályozta, úgy hogy e kiadás Bánk-bán irodalmunkra valósságos nyereség. Különösen melegen ajánlható e mű — mint segédkönyv — az irodalommal foglalkozó tanulóifjúságnak, mely bámulatos olcsó áron hasznavehető tanulmányi segédeszközt kap benne. A csinosan kiállított kis kötet 20 kr-ért kapható Győrött a kiadóknál s minden magyar könyvkereskedésben. Az ugyancsak most megjelent 97. sz. szintén Bánk bán-t tartalmazza, de kommentár nélkül. E szám ára 10 kr. — A 98-99. kettős szám a magyar forradalom és szabadságharcz ötvenéves évfordulója alkalmából készült s méltó emléket állít e dicső korszak vértanuinak. A tetszetős kötet címe: Az 1848-49-iki szabadságharcz vértanui s dr. Vajda Emil, a negyvennyolczas idek buzgó és szerencsés kutatójának tollát dicséri. Az emelkedett, szép előadáson kívül különösen az a meleg, hazafias hang érdemel említést, mely az egész művön átvonul. Az értékes kötet melyhez két kép is mellékelve van: (1. Batthyány Lajos gróf, az első magyar miniszterelnök, 2. a tizenhárom vértanu) ára mindössze 20 krajezár. — A könyvtárra, melynek havonként kétszer jelenik meg egy-egy

füzete, elő is lehet fizetni. Előfizetési ára egy évre 2 trt 40 kr., félévre 1 trt 20 kr., negyedévre 60 kr. Egy füzet ára 10 kr. A pénz előleges beküldése mellett bérmentve szállítatik. Teljes árjegyzék ingyen és bérmentve.

* **Az „Ország-Világ” legutolsó száma** a következő rendkívül érdekes tartalommal jelent meg: Az április 11-iki fáklyásmenet (kép.) Balaton (költemények) Minke Bélától. Első szereplés Cs. Guits Matildtól. Heti krónika Coloneltől. Mutatványok a P. N. husvéti mellékletéből (négy kép.) A kártya, (elbeszélés) Darnay Kálmántól. Mutatványok Matlekovics kiállítási főjelentéséből (tizenkét kép.) Hogy volt? Hogy van? Hogy lesz? (költemény) E. Kovács Gyulától. Megkészt szerető A. Havasi Albintól. Édes-kedves (regény) Jacuitó Oktavió Picón fordította Szalay Emil (folyt.) Kossuth-gyászadal zenemű Mocsary Imrétől. Margit öngyilkossága K. M.-tól. Rovatok. Melléklet. Zola regénye, írta Carmen Sylva, fordította Harmath Lujza. Ez a történelem is beigazolja azt az állítást, hogy ma a legelőkelőbb képes hetilap az „Ország-Világ”. Bő tartama érdekes és változatos, mint hasonlírtáru lapjaink közül egyik sem. Most az évnegyed elején legezészerűbb előfizetni az „Ország-Világra”; az előfizetési ára is mérsékelte: negyedévre 2 trt. Mutatványszámot bárkinek kívánatra ingyen küld a kiadóhivatal (Budapest, V. Hold-utca 7. sz.) Az „Ország-Világ” még óriási kedvezményeket is ad előfizetőinek, mely kedvezmények az „Ország-Világ” minden egyes számában felemlítve vannak. Épen ezért ajánlatos, ha mutatványszámot kérünk.

* **„Pillangó”.** A „Pillangó” társadalmi és művészeti élelzap 13-ik száma megjelent. — Ezen szám, ugymint az eddig megjelentek, minden tekintetben kielégítik a legmesszebb menő igényeket és a közönség pártolását megérdemli. A „Pillangó” szerkesztősége és kiadóhivatala Budapesten, Teréz-körút 35. sz. alatt van. Előfizetési ára negyedévre 1 forint. Mutatványszámot ingyen és bérmentve szívesen küld a kiadóhivatal.

CSARNOK.

A csókok éjszakája.

Írta: Molnár Ferenoz.

— Prológus. —

Friss rózsaszinnel kél a hajnal messze a kékhegyeken tul. És rózsaszinnel szomorodik el az égboltozat alkonyatkor, amikor szerelmes zenét suttognak egymásnak illatnyelven a virágok. Felhő sohasem járt azon a vidéken, esőt sohasem láttak, akik arra laknak. Csupa kék a mennybolt, nappal világos, éjjel mélységesen sötét. Ott különös filozófiával élnek az emberek s talán csak ezzel magyarázható, hogy éppen ott esett meg az én mesém, amelyben ugyan kevés morált fogsz találni kedves olvasó, de legalább lesz benne az életnek valamelyes filozófiai fölfogása.

I.

Messze, igen messze, Ázsia kellő közepén volt az Abomár király birodalma. Boldogan éltek benne az emberek, mert nagyon ritkán volt valami izgalom ebben a szép országban. Csak minden évben egyszer volt emelkedett a hangulat, az ország egyetlen ünnepén.

A csókok éjszakája volt ez az egyetlen ünnep. Az eredete a régi korokba száll vissza és alapja egy legenda.

Ugy hangzik ez a legenda, hogy élt a birodalomban valamikor nagyon régen egy gyönyörű szép asszony. A haja selymes, sötét arany színű volt, kétfelé választva hordta és a homloka fölött kes-

keny bársonyszalaggal szokta volt átkötni. Ez az asszony volt az Abomár király birodalmának egyetlen vértanuja. Ugyanis végtelenül becsületes, tiszteletreméltó szent asszony volt, aki sokat szenvedett a férjétől. Mert brutális, vad, borotvátlan arcú ember volt a férje. Ők nélkül ütötte, verte, szép haját a kezére csavarta s úgy tépte, csupa alaptalan féltékenységből.

Az asszony anyagi türelemmel tűrt mindezt. Egy jajszava sem volt soha. Végre egyszer nagyon haragosan jött haza az ura. Ráfogta a szelid szép asszonyra, hogy szeretőt tart hogy megosalja a hitvesét. Az asszony csak ennyit mondott: — Nem igaz.

Többet nem is védekezett, mert ártatlan volt, mint a hópihe, amely a föld felé esik s amely még nem ért a sárhoz. De a férj nem hitt neki. Este elkezdte kizozni. Tüzes vasakkal égette. Levagdalta kezeit, majd a lábait. Kizozta, de nem ölte meg a szent asszonyt. Csak reggel felé, amikor kisütött a nap első sugára, szenvedett ki a mártirasszony kínos halállal. És a monda szerint három nap és három éjjel ezüst fény sugárzott az arcából, jelölül, hogy vértanu halált halt a szegény Illi asszony.

II.

Hát ezen a legendán alapult a csókok éjszakájának ünnepe.

Azóta, hogy a szegény Illi asszony vértanuhalált halt, bosszuálló törvényt hoztak az ország bölesei.

Ugyanis kimondották és kihirdették Illi asszony temetésekor, az ő virágos koporsója fölött, hogy ettől a naptól fogva minden esztendőben megünnepelik az Illi asszony ünnepét. Megkinoztatása éjszakájának minden évfordulóján meg van engedve, hogy az asszonyok hűtlenek legyenek férjeikhez. Így bosszut állnak az Illi urának vétkéért a férfiek seregén és egyszermind levetkeznek mind azt a sok, évezredekre elegendő büntetést, amit ártatlanul szenvedett a szent Illi. Ez az asszony-nép kárpótlása.

S azóta minden évben egyszer, kora zsendülő tavasszal este, hogy hűvösebb szellők szállnak a tenger felől, megkondul a harang az Abomár király minden városában. Akkor egyszerre üresek lesznek az utcák, mert halállal bűnhődik mindaz a férfi-ember, a ki ilyenkor az utcán van.

A férfiek kivétel nélkül kötelesek a ház padlásán aludni, hogy ne lássák menni, vagy jönni az asszonyaikat. Az asszonyok pedig, a mint férjeik aludni térnek, mehetnek, a hová akarnak, a kihez akarnak. Hűtlenek lehetnek hitestársukhoz, de a mint a nap első sugara, megjelenik a hegyek mögött, haza kell térniök.

És szigoruan meg van tiltva, hogy házastársak arról az ünnepélyről beszéljenek. Mert elég az, ha minden férj csak annyit tud, hogy joga van őt ma megcsalni a feleségének. Hogy tényleg megcsalta-e, vagy nem, azt sohasem tudja meg.

S ez jó, mert száz közül kilenczven azt hiszi, hogy az ő felesége otthon marad a csókok éjszakáján...

III.

Történt pedig, hogy ezuttal is, mint minden évben, elkövetkezett a csókok éjszakája, alkonyatkor megkondult a harang s egyszeriben kihaltak, csendesek lettek az utcák. A férfiek sóhajtvá mentek a padlásra aludni, a legényemberek izgatottan csinosították szobáikat és az asszonyok mind a tükör előtt állottak.

Aztán, hogy besötétedett, lefátyolozott asszonyi alakok siettek végig az utcákon! Előbb egy, majd kettő, három, tiz, száz... Nyüzsgés, sietés lett, hangtalan surrannás. Egyik házból kijött valaki, a másikba besurrant. Majd rövid félóra múlva ismét csendes lett az utca.

Csak néhány elkésett asszony sietett végig a kongó köveken, mind gyorsabban, majd szaladva.

Végre azok is eltűntek és nagy, mély-séges, kékes feketeség borult a városra, a melynek — nem véve tudomást a esókok éjszakájáról — ez uttal is morajló, édes altató danát zugott messziről a tenger.

IV.

Nikola mester, a fiatal tudós egyedül ült a szobájában ezen a szerelmes éjszakán. Izzott, főtt a feje, előtte halmazban hevert a sok ócska könyv, lomha főlíás, görbült pergamen. Szinte el volt temetve a sok régi írás közt. Az asztalra hajtotta fejét, kutatott, keresett, gondolkodott.

Ő nem törődött a esókok éjszakájával. Egy asszony ismerőse se volt a városban, nagyon visszavonultan élt. Könyveinek, régi pergamenjeinek szentelte fiatal életét. Pedig izmos, szép fiú volt, s talán a karrierje is gyorsabb lett volna, ha tördik asszonyokkal.

És a hogy lapozgatott, kutatott, egyszerre csak nagyot ütött az egyik főlíásra, úgy hogy porzott tőle az ócska könyv. Aztán mosolyogva, halkan szólt: — Megvan . . .

Vagyis Nikola mester fölfedezte azt, ami után évek óta kutatott. Régi könyvekben, írásokban, följegyzésekben keresett adatokat arra nézve, hogy a szentnek, vértanunak nevezett Illi asszony bűnös volt.

És most végre megtalálta. Megtalálta egy könyv kötési táblájában azt az írást, ami kétségkívül bebizonyította, hogy Illi asszony valóban bűnös volt s meg is érdemelte azt a sok kínzást.

Egy katonának a végrendelete volt az az írás, amelyet soha senki sem látott. Az olvasni nem tudó könyvkötő mester könyvtáblába ragasztotta értéktelen pergamentdarabokkal együtt.

A végrendeletben meg van írva, hogy ő volt Illi asszony szeretője. Évekig tartott a viszonyuk s nem volt alaptalan a férj gyanuja. Le voltak másolva az Illi szép szerelmes levelei, amelyekben találkát adott. Szóval minden.

Nikola mester óvatosan széthajtogatta ezt a pergament, letette az asztala közepére, egy koponyát tett rá s vetkőzni kezdett, hogy aludni térjen.

Közben mosolygott és elgondolta, hogy most egyszeribe vége szakad a esókok ünnepének . . .

— Ugy kell nektek, asszonyok — gondolta magában s már arra gondol, hogy mivel ok nélkül volt megengedve az asszonyoknak a család sok évig, most a férfiaknak lesz megengedve, hogy visszadják az asszonyoknak a kölesönt . . .

Mosolygott Nikola mester, hidegen, és belebujt az ágyába.

Majd még bámult egy ideig a levegőbe, aztán még egyszer elmosolyodott, gunyosan, kárörvendően és elfujta a lámpáját.

Csönd lett, édes, álmatadó csönd.

(Vége. köv.)

KÖZGAZDASÁG.

Érték-tózsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvénytársaság közlése.

1898. április hó 26-án.

Államadósság :

Magyar aranyjárdék 4%	120. —	120.50
" vasuti beruházásiköt. 4%	121.50	122.50
" koronajárdék 4%	98.85	99.35
" regále vált. köt. 4%	100.60	101.35
Osztrák aranyjárdék 4%	120.25	120.75
Egységes államkötvény 4%	101. —	101.50
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	140. —	141. —

Részvények :

Magyar hitelbank részvény —	370.75	371.25
Osztrák hitelbank részvény —	350.40	350.60
Magyaripar-és keresk. bank. r.	101.50	102. —

Sorsjegyek :

Magyarjelzálogban 4%-os sorsj.	122.50	123.50
" 3%-os	103. —	104. —
Osztrák földhitel sorsjegy 3%	120.50	121.50
Magyar vörös keresztorsjegy	10.30	10.80
Osztrák " " " "	20.25	20.75
Olasz " " " "	12. —	12.50
Bazilika sorsjegy " " " "	6.65	6.95
Jó-sziv " " " "	3.85	4.25

Pénznekem :

Cs. és kir. arany — — — —	5.65	5.74
20 márkás arany — — — —	11.78	11.82
20 frankos arany — — — —	9.55	9.58
1 Sovereigns — — — —	12.10	12.14

Budapesti gabonatózsde.

I. Készáru-üzlet.

1898. április 25-én.

Buzát ma gyöngén kínáltak, a keresletben csak néhány malom vett részt, az irány-

zat szilárd maradt. Elkelt 14.000 m.m teljes napi, jobb minőségű áruért néhány krral drágább áron.

Egyébb gabonaneműekben csekély volt a forgalom változatlan áron.

Eladatott:

Buza. Tiszavidéki. 100 mm. 76.5 k. 13.63 forinton, 350 mm. 76 k. 13.52 forinton, 400 mm. 73 k. 13.20 forinton, 100 mm. 75.5 k. 13.15 frton, 700 mm. 74.5 k. 13.50 frton, mind három bónapra.

II. Határidő-üzlet.

Az irányzat csöndes volt s az árak tartottak voltak, a forgalom mérsékelte volt.

Hivatalos zárórfolyamok déli 1 órakor.

Buza szeptemberre	14.48 — 14.50
" márcz.—ápr.	14.01 — 14.02
Rozs márcz.—ápr.-ra	9.30 — 9.40
Tengeri máj.—jun.-ra	5.97 — 5.98
Zab márcz.—ápr.-ra	7.50 — 7.60

Délután 4 órakor zárlat:

Buza tavaszra	14.05 — 14.10
" őszre	10.53 — 10.54
Rozs tavaszra	8.83 — 8.85
Zab	7.83 — 7.85
Tengeri máj.—jun.	5.90 — 5.92
Repeze augusztusra	12.75 — 12.80

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ.

Folyószám 204.

Páros bérlet 158.

Ma hétfőn, 1898. április hó 25-én:

A szegény Jonathán.

Operette 3 felvonásban.

Személyek:

Mister Wandergold, gazdag amerikai — — —	Karaes Imre.
Tripp Jonathán — — —	Rubos Á.
Quikli Tóbiás, impresszairó — — —	Vidor Dezső.
Catalucci, zeneszerző — — —	Szarvasi J.
Drygander, professzor — — —	Bartha I.
Harriette, unokahuga — — —	Thursó I.
Billy) Wandergold cselédei — — —	Szentes J.
Molly) — — —	Kaposi J.
Francois, felügyelő — — —	Sertözy Gy.

Holnap szerdán, 1898. április. 27-én:

RIPP VAN WINKLE.

Operette 3 felvonásban.

Kiadó és laptulajdonos:

Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: Koncz Ákos.

Főmunkatárs: Ujlaki Antal.

Cs. és kir. helyőrségi étkező bizottság Debreczenben.

Hirdetés.

A cs. és kir. debreczeni helyőrség részére június hó 1-től 1898. évi december hó végeig szükséges hus biztosítása céljából 1898. május hó 17-én reggel 8 órakor a cs. és kir. 39-ik gyalogezred törzs épület irodájában (Pavillon laktanya) ajánlati tárgyalás tartatik.

1. Ezen biztosítás csakis írásbeli ajánlatok alapján eszközöltetik.
2. Naponta körülbelül 150—160 kgr. marhahus szükséges, ezen mennyiség időnként 240 kgra emelkedik, kivételes esetekben még e fölé is; rövid időre (az őszi gyakorlatok alkalmával) azonban 12—15 kgra szállhat le.
3. A szállító kötelezi magát más Debreczenbe bevonuló csapattesteket, a tisztí étkezdét, valamint a házas tiszteteket és altiszteteket a szükséges hussal a megállapított áron az egész év folyamán ellátni.
4. Bivaly-, bika- vagy tehénhúst feldarabolni nem szabad, csakis egészséges, friss, jól kivérzett hus, mely jól táplál 4—10 éves és legkevesebb 220—300 kgr. súlyu ököre használható.
5. A marhahus csakis akkor adható ki, ha a ráadás az özsúly 5% (öt százalékának) felel meg.
6. Mint ráadás csakis élvezhető hus adandó ki; ugymint velősesont, nyelv, veserészek, azután a fark husos része a 3-ik tagig, Tüdő, tőgy, fejesontok, sziv és száresont nem adható ki.
7. A kiadott hushoz (összmennyiség) 10% (tiz százalék) csont adható.
8. A marhának az eladható husához tartoznak: a 4 negyed szügygyel, a fej orr nélkül a 4-ik hát fokig, a fark 13—20 cm. a gyöktől számítva és a lábak 8 cm.-ig a térd esukló alatt.
9. A bizottságnak idegen vállalkozók egy képességi bizonyítványt tartoznak felmutatni, mely nem lehet két hónapnál idősebb.
10. Az ajánlat egy 50 kros bélyeggel látandó el és hozzá 50 frt bánatpénz csatolandó. Később mint május hó 16 ig érkező ajánlatok nem vétetnek figyelembe.
11. A vállalkozó kötelezi magát esetleges többletet, megtérítés nélkül adni, ellenben nincs joga a neheztelésre és megtérítésre, ha a biztosított mennyiség fogyna.
12. A kikötött szabályok füzeté a cs. és kir. 39-ik gy. ezred törzsepületének irodájában (Pavillon-laktanya) naponta 8—12 óráig délelőtt megtekinthető.
13. Ha a csapatok a fogyasztási adóvonalon kívül vannak elszállásolva köteles a húst úgy szállítani, hogy azáltal a csapatnak ne legyen kiadása.

Debreczen, 1898. április 24-én.

A helyőrségi étkező bizottság.

Női divatkelmek,

hozzávaló legújabb diszek,
fekete és színes

Selymek,

Napernyők

nagy választékban kaphatók

Szabó Lajos fiai

cégnél

Debreczen, Rózsater.

A Tóby örökösök közös tulajdonát tevő következő ingatlanok, u. m.:

1. A debreczeni 2477. sz. tjkvben foglalt 1783. sorszámú ház utáni, mintegy 12 hold **ondódi föld.**
2. Az ugyanazon számú tjkvben foglalt, mintegy 18 hold tanyaépületekkel ellátott **ujcsztású föld.**
3. Az ugyanazon és a 3729. számú tjkvben foglalt s pajtával ellátott, mintegy 2000 négyszögöl területű **postakerti szőlő.**
4. A h.-bőszörményi 13787. számú tjkvben foglalt, mintegy 78 hold tagosított **rétli föld,**

eladók.

Értekezhetni Debreczenben, az örökösök megbízottja: **Dr. Megyery Pál** ügyvéddel, Széchenyi-utca 1778. sz. alatt 317-0-8

Spora-féle KLATTAUI világhírű disz-szegfű.

Kitüntette: Prága, Bécs, Lyon, Antwerpen, Amsterdamban stb. a legmagasabb díjakkal.

Óriás szegfű

5 drb 4 frt 50 kr. — 10 drb 8 frt.

Disz-szegfű

10 darab 3 frt; 20 darab 5 frt 50 kr.,
50 darab 13 frt; 100 darab 25 frt.

Remontan szegfű

10 db 4 frt; 50 db 16 frt; 100 db 30 frt.

Kerti szegfű

10 drb 1 frt; 100 drb 9 frt.
Árjegyzékek cseh, német és magyar nyelven
ingyen és bérmentve.

Fr. Spora

szegfű-kivitel KLATTAU (Csehország).

Kiadó legelő.

Hatszáz hold ugarra és
500 hold tarlóra

300 darab szarvasmarhát

vállalunk október 15-ig.

Szabó Lajos fiai

Debreczen. 236-2-1

RÁTH MÓR kiadásai Budapest (Haas-palota)

Korszerű művek.

1898: II. törvények. A munkaadók és mezőgazdasági munkások közötti jogviszony szabályozásáról, a vonatkozó cseléd-, büntető-, kihágási-, végrehajtási-, erdő- és egyéb törvények határozmányainak figyelembe vétele mellett, jegyzetekkel és magyarázatokkal ellátta dr. Krejcsi Rezső, a budap. kerék. és iparkamara másodtitkára stb. A végrehajtási rendelettel és eljárási szabályllyal 60 kr.

Ugyanaz az 1876. cseléd és gazda közötti viszonyról, a gazd. munkásokról és napszamosokról szóló törvényről. 1 frt.

Dr. Márki József: Dózsa György és forradalma. Jutalm. pályamű 2 frt.

Baró Eötvös József: Magyarország 1514-ben. (Dózsa lázadás kora.) Rogény 2 kötet, 3 frt.

Horvath Mihály, Magyarország függetlenségi harcának története. Ezen classikus műnek a nagy napok 50-ik évfordulója alkalmával kiadott rendkívüli jutányos teljes kiadása. 3 nagy kötet. Ára csak 5 frt.

Mészáros Lázár 1848-as hadügyminiszter emlékiratai. 2 kötet.
— Elele és külföldi levelei. 2 frt.

Papp Dénes: A magyar nemzetgyűlés Pesten 1848-ban. Az első képviselői országgyűlés részletes naplókönyve. 2 kötet. Leszállított ára 6 frt 50 kr. helyett 4 frt 50 kr.

Arany János eddig ismeretlen műve, az összes és hátrahagyott munkák diszkiadásának új befejező kötet: Katona J. Bánk bánja. Arany János jegyzetivel és tanulmányával és A. L. Bevezetésével 2 frt. Az összes munkák kötetéhez hasonló diszkötésben. 5 frt 20 kr.

Arany János és Petőfi Sándor levelezése. Petőfi Aranyhoz intézett levelének és Arany válaszáának hasomlásával. Arany Petőfőre vonatkozó költeményeivel és Arany László előszavával 1 frt 60 kr. Diszkötésben 2 frt 60 kr.

Arany János. Rákóczi (1848. Augusztus) Zichy Mihály rajzaival. Fényes faesimile kiadás. Pergament borítékban 3 frt.

Petőfi Sándor. A hóhér kötele. Gyémánt kiadás. 60 kr. Diszkötésben 1 frt 50 kr.
Coriolanus. Irta Shakspeare. Fordította Petőfi Sándor. Illusztrált diszkiadás. Csiky G. bevezető tanulmányával és magyarázó jegyzetivel 90 kr.

Ugyanaz: 8-as kiadás 40 kr. Diszkes köt. 80 kr.
Megrabolta a természet minden szépségét, mi csak azt szedegetjük, mit ott hagyni épen kedve volt. Petőfi.

Petőfi S. A hóhér kötele. James. Robin Hood. Fordította Petőfi Sándor. Egy kötetben. 1 frt 40 kr.
Jókai Mór: Életemből. Diszkiadás 2 frt. Diszköt. 3 frt.

Ezen Jókai lángeszével oly fényesen és megragadóan megírt visszaemlékezések legnagyobb része a szabadságharc és Petőfi életéből vannak merítve.
Horvath Mihály. 25 év Magyarország Történetéből 1823-1848. 3 nagy kötet, 3-ik javított kiadás. Ezen hazánk újjászülésétének classzikus története ideiglenesen 10 frt bolti ár helyett 6 frt rendkívül leszállított áron kapható.

354

4225.

1898.

Pályázati hirdetés.

Debreczen szab. kir. város által a Kis uj-utca 1757. sorszámú u. n. Varga-szirtelken emelendő két emeletes bérház építési munkáinak biztosítására zárt ajánlati versenytárgyalás hirdetik:

A munkálat előirányzata:

1. Föld-, kőmives- és elhelyező-munka	77090	frt 84	kr.
2. Kőfaragó-munka	11542	" 04	"
3. Pala- és eszerépfedő-munka	1936	" 12	"
4. Ács-munka	7532	" 73	"
5. Asztalos-munka	16563	" 56	"
6. Szobrász munka	1792	" 60	"
7. Lakatos-munka	3219	" 40	"
8. Bádogos-munka	5190	" 50	"
9. Vasneműek	14364	" 83	"
10. Szobafestő-munka	1912	" —	"
11. Mázoló-munka	2268	" 10	"
12. Úveges-munka	3858	" 21	"
13. Kályhás-munka	3405	" —	"
14. Vízvezeték és csatornázás	11150	" —	"
	161.825	frt 93	kr.

azaz Egyszázhatvanegyezer nyolczszáz huszonöt forint és kilencvenhárom krajczár.

A munkálatok külön-külön és együttesen is kiadatnak.

Minden ajánlattevő köteles a pályázata tárgyát képező munka előirányzati összegének megfelelő 5% bánatpénzt készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirokban **folyó évi május hó 18-án d. u. 5 óráig** a házipénztári hivatalnál letétben helyezni, s a letéti jegyet ajánlatához mellékelni.

A pályázatban résztvehet minden képesített iparos.

Pályázni lehet akár az előirányzati árra vonatkozó százalék engedménnyel, akár az egyes munkákra vonatkozó külön egységárral, csak az kötetlenül ki, hogy az egyes munkák körülírását sem a százalék engedmény, sem az ajánlati egységár meg nem változtathatja.

Az ajánlatba hozandó engedmény vagy egységárak olvashatóan, tisztán és betűvel kiírandók.

Ajánlattevő ajánlatában köteles kijelenteni, hogy a tervet, költségvetést, vállalati feltételeket, a helyi viszonyokat ismeri, azokat magára kötelezőnek elvállalja.

A kellően bélyegezett írásbeli zárt ajánlatok **folyó 1898. év május hó 17-én d. e. 11 óráig** a polgármesteri hivatalnál nyújtandók be. A beérkező ajánlatok f. évi május hó 18-án d. e. 10 órakor a városház nagytanácsstermében nyilvánosan bontatnak fel.

Elkészve beadott, távirati vagy utóajánlatok, valamint hiányosan kiállított ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

A városi tanács fenntartja magának a jogot, hogy a beérkező ajánlatok közül szabadon választhasson, vagy azok mellőzésével a munkálatok biztosításáról más uton gondoskodhassék.

Minden ajánlattevő ajánlatával, az ajánlat felbontásától számított 60 napig kötelezettségben marad.

A terv, költségelőirányzat, vállalati feltételek a mérnöki hivatalban a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Debreczen, 1898. évi április hó 23-án.

410-2-1

A városi tanács.

„Csokonai“ nyomda és kiadó r.-t. nyomása. 1898.